

РЕШЕНИЕ

№ 2456

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.01.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Гургана Маринова и при участието на
прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **7826** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.
2-ро от ЗАНН е образувано по касационна жалба на ДП „Б. С. Т.” срещу
Решение от 02.06.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 23
състав по НАХ дело № 3264/2010 г., с което е потвърдено Наказателно
постановление (НП) № 11011534-2009/22.02.2010 г., издадено от директора на
Агенцията за държавна финансова инспекция, налагащо на касатора, на
основание чл. 129, ал. 1, предл. 1-во от Закона за обществените поръчки,
имуществена санкция в размер на 10 000 лв.

Ответникът в касационното производство – Агенция за държавна финансова
инспекция, чрез процесуалния си представител изразява становище за
неоснователност на жалбата.

Представителят на С. дава заключение за правилност на обжалваното решение.

След като по повод на жалбата извърши служебна проверка по чл. 218, ал. 2 от
АПК, съдът констатира, че обжалваното решение е засегнато от касационното
основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК по съображения, стоящи извън
преценката по същество относно законосъобразността на потвърденото НП.

Съгласно чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК наказателното преследване и изпълнението на

наказанието се изключва, когато е изтекла предвидената от закона давност. В чл. 81, ал. 3 от НК е уредена абсолютната давност, при която независимо от нейното спиране и прекъсване, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора предвидения в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК срок от 2 години, относим към хипотезата на извършено административно нарушение. От това следва, че срокът на абсолютната давност е 3-годишен от датата на извършване на нарушението. Приложимостта на института на абсолютната давност в производствата по обжалване на НП пред районните съдилища, съответно в касационните производства пред административните съдилища, произтича от препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, според която по отношение на обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. При липсата на изрична уредба в административно-наказателния закон и след като абсолютната давност се прилага за деяния с много по-висока степен на обществена опасност като престъпленията, по аргумент за по-силното основание тя следва да бъде приложима и за административните нарушения. В противен случай би се стигнало до поставянето на лице, извършило нарушение, в по-тежко положение от извършителя на престъпление.

В конкретния случай, юридическото лице е привлечено към отговорност за нарушение, изразено в извършването на доставки на хранителни продукти за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2007 г., без да е взето решение за откриване и провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка по реда на ЗОП. Т.е. по отношение на нарушението, визирано в НП, към 31.12.2010 г. е изтекъл 3-годишният срок по чл. 81, ал. 3 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН. Неприложима към казуса е новелата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (Обн., ДВ, бр. 26 от 2010 г.), с която давностният срок за наказателно преследване, служещ като основа за определяне на абсолютната давност, е увеличен от две на три години. Меродавен е срокът на давността според закона, действал към момента на извършване на нарушението. Този извод се обосновава с правилото на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, а изключението от него по ал. 2 е допустимо единствено в хипотезата на по-благоприятен за нарушителя закон, неотнормирана към удължения срок на абсолютната давност.

Последиците от изтичането на абсолютната давност се изразяват в погасяването на правото на държавата в лицето на административно-наказващия орган да наложи на нарушителя административно наказание, респ. имуществена санкция. Поради наличието на тази отрицателна материално-правна предпоставка за ангажиране отговорността на юридическото лице НП и решението, с което то е потвърдено, подлежат на отмяна, независимо от правилността на правните изводи на СРС по съществото на спора.

Воден от горното, Административен съд - С.-град, XI касационен състав на основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 02.06.2010 г. на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 23 състав по НАХ дело № 3264/2010 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 11011534-2009/22.02.2010г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на ДП „Б. С. Т.” е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на основание чл. 129, ал. 1, предл. 1-во от Закона за обществените поръчки.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: